

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Senegal til unngåelse av dobbeltskatning og gjennomføring av gjensidig bistand med hensyn til skatter av inntekt

Kongeriket Norges Regjering og Republikken Senegals Regjering som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og gjennomføring av gjensidig bistand med hensyn til skatter av inntekt, er blitt enige om følgende:

KAPITTEL 1

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en eller i begge kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede globale inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, så vel som skatter av verdistigning.

3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:

a) for så vidt angår Norge:

- inntektsskatt til staten;

- inntektsskatt til fylkeskommunen;

- inntektsskatt til kommunen;

- fellesskatt til Skattefordelingsfondet;

- skatt til staten vedrørende inntekt i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum;

- avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;

(i det følgende kalt "norsk skatt").

b) for så vidt angår Senegal:

- skatten på selskaper (l'impôt sur les sociétés);
- den faste minimumsskatt som pålegges selskaper (l'impôt minimum forfaitaire sur les sociétés);
- skatten på inntekten til fysiske personer (l'impôt sur le revenu des personnes physiques);
- det faste arbeidsgiverbidrag (la contribution forfaitaire à la charge des employeurs);
- skatten på verdistigning på bebygde og ubebygde landeiendommer (la taxe de plus-value sur les terrains bêtis on non bêtis);

(i det følgende kalt "senegalesisk skatt").

4. Denne overenskomst skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet etter tidspunktet for undertegning av denne overenskomst.

5. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved slutten av hvert år underrette hverandre om viktige endringer foretatt i deres respektive skattelovgivninger.

KAPITTEL II

Definisjoner

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) "Norge" betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor Kongeriket Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine suverene rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket "Norge" omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa;
- b) "Senegal" betyr Republikken Senegals territorium, sjøterritorium, så vel som de havområder hvor Senegal overensstemmende med folkeretten kan utøve sine suverene rettigheter eller jurisdiksjon;
- c) "en kontraherende stat" og "den annen kontraherende stat" betyr Norge eller Senegal, slik det fremgår av sammenhengen;
- d) "person" omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- e) "selskap" betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- f) "foretak i en kontraherende stat" og "foretak i den annen kontraherende stat" betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- g) "statsborgere" betyr alle de fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat, og alle juridiske personer, interessentskaper og sammenslutninger som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
- h) "internasjonal fart" betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretak hvis virkelige ledelse har sitt sete i kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;

i) "kompetent myndighet" betyr:

for så vidt angår Senegal, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;

for så vidt angår Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;

j) "skatt" betyr henholdsvis norsk eller senegalesisk skatt, som det fremgår av sammenhengen.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert i den, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat som administrerer de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.

Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

a) han skal anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken kontraherende stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har vanlig opphold;

c) hvis han har vanlig opphold i begge kontraherende stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han er statsborger;

d) hvis han er statsborger av begge kontraherende stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge kontraherende stater, skal den anses for bosatt (hjemmehørende) i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:

a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;

b) en filial;

c) et kontor;

d) en fabrikk;

e) et verksted;

f) et utsalgssted;

g) et bergverk, olje- eller gassforekomst, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes;

h) stedet for et bygningsarbeid eller monteringsarbeid som varer minst tre måneder;

ii et fast forretningssted som benyttes til lagring, utstilling og utlevering av varer tilhørende foretaket;

j) en beholdning av varer tilhørende foretaket, som opprettholdes med sikte på lagring, utstilling og utlevering.

3. Derimot anses ikke foretaket for å ha et fast driftssted dersom:

a) varer tilhørende foretaket lagres utelukkende med sikte på bearbeidelse ved et annet foretak;

b) et fast forretningssted benyttes utelukkende for innkjøp av varer, innsamling eller utgivelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller annen lignende virksomhet som er av forberedende art;

c) et fast forretningssted benyttes utelukkende for reklamevirksomhet.

4. En person, med unntagelse av en uavhengig mellommann som nevnt i punkt 6 nedenfor, som i en kontraherende stat opptre på vegne av et foretak i den annen kontraherende stat, anses å utgjøre et fast driftssted i den førstnevnte stat dersom vedkommende har og vanligvis utøver fullmakt til å slutte kontrakter i foretakets navn.

Særlig anses en mellommann for å utøve slik fullmakt hvis han i den førstnevnte kontraherende stat vanligvis råder over et lager av produkter eller varer tilhørende foretaket, hvorfra han regelmessig effektuerer bestillinger som han har mottatt på vegne av foretaket.

5. Et forsikringsforetak i en av de kontraherende stater anses for å ha et fast driftssted i den annen kontraherende stat fra det tidspunkt da foretaket, gjennom en mellommann som ikke omfattes av persongruppene nevnt i punkt 6 nedenfor, oppkrever premier på denne stats territorium eller forsikrer risiki som befinner seg der.

6. Et foretak i en kontraherende stat skal ikke anses for å ha et fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det der utøver forretningsvirksomhet gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptre innenfor rammen av sin ordinære virksomhet. Hvis imidlertid den benyttede mellommann råder over en varebeholdning i kommisjon hvorfra salgene og utleveringene effektueres, anses denne varebeholdning å være et kjennetegn på at foretaket har et fast driftssted.

7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller er kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper regnes som et fast driftssted for det annet.

KAPITTEL III

Beskatning av inntekt

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt av fast eiendom, herunder inntekt av jordbruk og skogbruk, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger.

2. Uttrykket "fast eiendom" skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 ovenfor får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie eller bortforpaktning, samt ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen kontraherende stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. I det siste tilfellet kan en andel av de alminnelige utgifter til foretakets hovedkontor henføres til resultatene for de ulike faste driftssteder og hovedkontoret proratarisk i forhold til realisert omsetning hvert sted.

Hvor fordelingen av hovedkontorets alminnelige utgifter i henhold til bestemmelsene ovenfor medfører at det ikke fremkommer en normal fortjeneste, kan de kompetente myndigheter i de to stater, under hensyntagen til bestemmelsene i overenskomstens artikkel 25, foreta nødvendige justeringer for å fastlegge det faste driftssteds fortjeneste.

4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.

5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste som et foretak i en kontraherende stat oppbærer ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 i artikkel 7, kan fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøy som hovedsakelig benyttes til transport av passasjerer eller varer utelukkende mellom punkter i en kontraherende stat skattlegges i denne stat.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 i denne artikkel får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en "pool", et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

4. Når det gjelder fortjeneste som oppebæres, på den ene side av det norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines Systems (SAS) og på den annen side av det multinasjonale selskap AIR-AFRIQUE, skal bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 ovenfor bare få anvendelse for den andel som tilfaller den norske deltager i konsortiet SAS, Det Norske Luftfartsselskap A/S, og på den annen side den andel som tilfaller den senegalesiske deltager i selskapet AIR-AFRIQUE, staten Senegal.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller

b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat, skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir akseptert eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som ilegges ikke overstige seksten prosent (16 %) av dividendenes bruttobeløp.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.

3. Uttrykket "dividender" i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter skattelovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen kontraherende stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

5. Når et selskap er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan den annen kontraherende stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne

annen stat, eller de aksjer som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til rentene skal den skatt som ilegges ikke overstige seksten prosent (16 %) av rentenes bruttobeløp.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 skal renter som nevnt i punkt 1 bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren av rentene er bosatt, hvis denne person er den virkelige rettighetshaver og rentene er betalt:

a) i forbindelse med salg på kreditt på industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller konstruksjon av industrielle, kommersielle eller vitenskapelige installasjoner eller offentlige byggverk, forutsatt at den kreditt som er innrømmet er avledet av et lån som selgeren har opptatt og som denne har gitt videre på de samme vilkår;

b) av lån av enhver art ytet av et bankforetak med midler som er lånt og viderelånt, men bare i den utstrekning midlene er lånt og viderelånt av de samme vilkår;

c) av lån som er ytet for å fremme utviklingen av Republikken Senegal.

4. Uttrykket "renter" i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agibeløp og gevinster som skriver seg fra slike obligasjoner eller gjeldsbrev, så vel som all annen fortjeneste som behandles likt med inntekter av beløp utlånt i henhold til den stats skattelovgivning som inntektene skriver seg fra. Morarenter anses ikke som renter etter denne artikkel.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller fra det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også ilegges kildeskatt i den kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, og i henhold til denne stats lovgivning, men den skatt som således beregnes skal ikke overstige seksten prosent (16 %) av royaltyens bruttobeløp.
3. Uttrykket "royalty" i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett, varemerke, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer; uttrykket omfatter også alle typer inntekter vedrørende kinematografiske filmer og verker gjengitt på filmer eller magnetbånd eller annen form for reproduksjon bestemt for fjernsynsutsendelse.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
5. Royalty skal anses for å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er denne stat selv, en av dens lokale eller regionale forvaltningsmyndigheter eller en person som er bosatt i denne stat. Hvis den person som betaler royalty, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å erlegge royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftssted, skal slik royalty anses for å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted ligger.
6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den ytelse som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser. Hvis det ikke oppnås enighet mellom de to stater om anvendelse, skal spørsmålet løses i samsvar med den fremgangsmåte som er fastsatt i artikkel 25 nedenfor.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller samme med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
3. Gevinst som et foretak i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart så vel som løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
4. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand som omhandlet i punktene 1, 2 og 3 i denne artikkel skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsene i punkt 4 i denne artikkel berører ikke en kontraherende stats rett til, i henhold til sin lovgivning, å skattlegge formuesgevinst som oppbæres av en person bosatt i den annen kontraherende stat ved avhendelse av en vesentlig andel av aksjene i et selskap hjemmehørende i den førstnevnte stat.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid kan slik inntekt også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

- a) han i den annen stat har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet for utøvelse av hans virksomhet, men bare i den utstrekning inntekten kan tilskrives dette faste sted; eller
- b) han utøver sin virksomhet i den annen kontraherende stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en 12-månedersperiode; i så fall skal bare den del av inntektene som skriver seg fra virksomheten i denne annen stat skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket "fritt yrke" omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 17, 18, 19, 20 og 22 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

- a) mottakeren oppholder seg i denne annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av en 12-månedersperiode;
- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat;
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat skattlegges i den stat hvor den som mottar godtgjørelsen er bosatt.

Godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) eller av det multinasjonale selskap AIR-AFRIQUE, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den person som mottar godtgjørelsen er bosatt.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

1. Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Godtgjørelse som vedkommende oppbærer i annen egenskap kan imidlertid skattlegges som forutsatt enten i artikkel 14 eller artikkel 15 punkt 1 i denne overenskomst.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist, musiker eller idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15 i denne overenskomst, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekter som skriver seg fra virksomhet i en kontraherende stat utøvet av en person bosatt i den annen kontraherende stat hvis besøket i den førstnevnte stat hovedsakelig er understøttet av offentlige midler.

Artikkel 18

Pensjoner, livrente og sosiale trygdeytelser

Pensjoner, livrenter og andre sosiale trygdeytelser som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.

a) Godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, for tjenester som er ytet denne stat eller en av de nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

b) Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er en person bosatt i denne stat som:

er statsborger av denne stat; eller

- ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre de nevnte tjenester.

2. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 18 får anvendelse på godtgjørelse og pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter og lærlinger

En student eller lærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Annen inntekt

1. Inntekter som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

Artikkel 22

Virksomhet utenfor kysten

Uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst:

1. En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal med forbehold av bestemmelsene i punktene 2 og 3 i denne artikkel, anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.

2. Bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en 12-månedersperiode.

Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:

a) virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak som det er knyttet til, hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;

b) to foretak skal anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller flere andre personer.

3. Fortjeneste oppbåret av en person bosatt i en stat ved transport av forsyninger til et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en stat, eller ved driften av taubåter og lignende fartøyer knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.

4. Med forbehold av punkt 5 i denne artikkel skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utenfor kysten, knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen stat, bare kunne skattlegges i denne annen stat så fremt arbeidet utenfor kysten av denne stat er utført i et tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av en 12-månedersperiode.

5. Godtgjørelse som en person bosatt i en stat oppbærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger til et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller lignende fartøyer knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor den person som oppbærer fortjenesten ved driften av skipet eller luftfartøyet er bosatt.

KAPITTEL IV

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal unngås på følgende måte:

1. Når en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen kontraherende stat, skal den førstnevnte stat innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt, et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt av inntekten i den annen stat.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av skatten, beregnet før fradraget er gitt, som kan henføres til de inntekter som kan skattlegges i den annen stat.

2. Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt oppbeholdt av en person bosatt i en kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne stat, kan denne stat likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt ta i betraktning den unntatte inntekt.

KAPITTEL V

Særlige bestemmelser

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1 i denne overenskomst, også få anvendelse på statsborgere som ikke er bosatt i en eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt vedkommende stats egne borgere under de samme forhold.

3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet.

4. Ingen bestemmelse i denne artikkel skal tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

5. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat, være fradragberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer bosatt i den førstnevnte stat.

6. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

7. Bestemmelsene i denne artikkel skal, uansett bestemmelsene i artikkel 2, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han uavhengig av de rettsmidler som står til rådighet etter disse staters interne rett fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1 i denne overenskomst, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Saken må fremmes innen to år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i overenskomsten.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med overenskomsten. Avtalen skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig å ha en muntlig utveksling av synspunkter for å nå frem til en avtale, kan utvekslingen skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 26

Utteksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som kommer inn under overenskomsten. Uttveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med overenskomsten. Uttvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelig på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve de skatter som kommer inn under overenskomsten, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende disse skatter. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;

b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;

c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

3. Uttveksling av opplysninger kan finne sted etter anmodning med henblikk på konkrete saker, automatisk eller spontant.

Artikkel 27

Bistand til innføring

1. De kontraherende stater påtar seg gjensidig å bistå hverandre, i samsvar med reglene i deres respektive lover eller forskrifter, til å innføre de skatter som denne overenskomst gjelder, tillegg til slike skatter, erstatning for forsinket betaling og renter og omkostninger som knytter seg til disse skatter, når sådanne beløp er endelig fastsatt i henhold til lovgivningen eller forskriftene i den stat som ber om slik bistand.
2. Henvendelse om slik bistand skal være ledsaget av dokumentasjon som, ifølge den anmodende stats lover eller forskrifter er nødvendig for å fastslå at de beløp som skal innføres er endelig fastsatt.
3. Med hensyn til disse dokumenter, skal forkynnelse samt innførings- og oppkrevingstiltak foretas i den anmodende stat, i samsvar med den lovgivning eller de forskrifter, som gjelder ved innføring og oppkreving av denne stats egne skatter.
4. Fordringen som tilsvarer den skatt som skal innføres, skal ikke betraktes som en prioritert fordring i den stat som er blitt anmodet om bistand.

Artikkel 28

Diplomatiske og konsulære privilegier

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

KAPITTEL VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles så snart som mulig.
2. Overenskomsten trer i kraft ved utveksling av ratifikasjonsdokumentene, og dens bestemmelser skal få anvendelse med hensyn til inntekt som vedkommer ethvert inntektsår som begynner fra og med den 1. januar i ratifikasjonsåret.

Artikkel 30

Opphør

Denne overenskomst er inngått for et ubegrenset tidsrom, men hver kontraherende stat kan si den opp innen utgangen av 30. juni i et hvert kalenderår etter det tredje år etter ratifikasjonsåret, ved skriftlig underretning til den annen kontraherende stat gjennom diplomatiske kanaler. I tilfelle den blir oppsagt før 1. juli i et slikt år, skal overenskomsten siste gang få anvendelse:

1. på skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som godskrives eller utbetales senest 31. desember i oppsigelsesåret;
2. på andre skatter som fastsettes for beskatningsperioder som avsluttes senest 31. desember i samme år.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomst, i to eksemplarer på det franske språk.

Utfærdiget i Dakar den 4. juli 1994.

For KongeriketFor Republikken

Norges regjeringSenegals regjering

Christian NorgaardMoustapha Niasse

(sign.)(sign.)